

samfund. Jeg tror, fru Karen Jespersen kaldte det forebyggelse. Altså hvad er det for vilkår, der gør, at mennesker drives helt ud i rendestenen, og ved vi noget om det? Ja, det ved vi ganske meget om. Vi ved meget om den sociale arv i forhold til børns opvækstvilkår. Vi ved meget om sammenhængen mellem misbrug, hjemløshed og opvækstvilkår. Med de få undtagelser, der altid bekræfter en regel, er der et ganske klart mønster i det her.

Når jeg tror, at det socialt går fuldstændig galt under den nuværende regering – men det kan vi jo formentlig med større viden diskutere om 1 år – er det lige præcis, fordi den er fuldstændig uoptaget af alle de understødende mekanismer, de principielle debatter. Ordet langsigtet er et fraværende ord i de borgerliges ordbog.

Det straffer sig. Det straffer sig alene at være optaget her og nu. Det er ikke, fordi der er noget forkert i dét. Jeg tror, at alle, der har deltaget i den sociale debat i de seneste år, ved, at også vi har været fantastisk optaget af forholdene for de sindslidende, for misbrugere, for hjemløse. Det skal man i sagens natur være, men pointen er bare, at hvis man ikke er optaget af, hvad det er, der driver folk derud, så kan man blive ved med at agere brandslukningsøvelse, og man vil bare opleve, at problemerne vokser og vokser og vokser.

Derfor er det her et principielt vigtigt forslag, og jeg skal vende tilbage til slut og sige noget om ordføernes evne til at diskutere mere langsigtet.

Ministeren afviste forslaget med, at det behøvedes ikke, for regeringen var godt på vej med handlingsprogrammer i forhold til de svageste stillede og de handicappede. Det er jo lidt svært at diskutere på nuværende tidspunkt. Vi venter meget på dem, og så tager vi debatten om det. Men stadig væk er det jo ikke et svar på ønsket om den langsigtede debat om bæredygtighed, som det her forslag rejser.

Det er forslaget om det sociale råd heller ikke. Jeg vil godt advare ministeren mod det, som vi har erfaret de sidste dage i dagspressen er på vej.

Vi har i dag nogle organer, som besidder en meget specifik faglig viden. Vi har nogle faglige miljøer, som er dybt optaget af de forskellige faglige områder – i dybden – som dermed også har evnen til at indhente også internationale erfaringer for, hvad der sker på området. Hvis nu man erstatter det med et håndplukket forum, hvor jeg tror, at hovedkvalifikationen bliver,

hvad man synes om den nuværende regering, hvis man erstatter faglig viden med den type af rygklappende organisationer, som ikke får lov at blive udpeget på den måde, vi plejer at udpege på på det sociale område, nemlig at man siger til organisationerne: Vil I godt være venlige at udpege? Nej, efter at have hørt på taler om, at nu skulle vi være fri af statsstyring og tyranni og sådan noget, så gudhjælpemig om ikke man håndplukker de mennesker, man vil have – det er dig, og det er dig, og det er dig. Hvis man gør sådan, er det en besynderlig demokratisk prøve, man er ude i, og det er ikke et svar på den lange strategi først og fremmest.

Det er rigtigt, at regeringen har en anden dagsorden – det er kun den kortsigtede dagsorden. Det er rigtigt at have den kortsigtede dagsorden, men man skal også have den langsigtede.

Til hr. Hans Andersen skal jeg bare sige, at vi er meget enige i, at det er vigtigt at fremme det frivillige sociale arbejde. Det er vigtigt at lave et samspil mellem det offentlige og det frivillige, men det er også vigtigt ikke at overdrive den øvelse, forstået på den måde, at det er helt afgørende at fastslå i den diskussion, hvem der har det definitive ansvar, om det er det offentlige, eller om man ved at trække de frivillige ind vil sige: Værsgo, så har I også ansvaret for opgaven. Det er en ganske afgørende diskussion, hvor jeg ikke helt er klar over regeringens position.

Jeg siger dette, for under den tidligere borgerlige regering sad jeg i noget, der hed Kontaktudvalget til det frivillige sociale arbejde, som blev nedsat af Palle Simonsen i sin tid, og diskuterede dengang med fru Britta Schall Holberg. Hun var meget optaget af frivilligt socialt arbejde på den måde, at hvis socialt arbejde i dag fyldte *så meget* og de frivillige overtog en del af det, så kunne det offentliges opgaver nøjes med at fylde *så lidt*. Derfor var hun tilhænger af frivilligt socialt arbejde, derfor var jeg betænkelig ved det.

Kl. 18.00

Hvis hensigten er at give kritikken fri, hvis hensigten er at slå en ring af solidaritet rundt om mennesker, der i dag lever nogle dårlige liv, ved at nogle frivillige går ind og siger, at den måde, det udvikler sig på på hjemløseområdet eller på sindslidendeområdet, kan vi ikke være bekendt, så er det fint.

Men hvis hensigten er at læsse opgaver over og sige, at her har I 100.000 kr., værsgo at klare denne her opgave, så er det ikke fint, og så får vi